

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 7T/66/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110011365
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Kusý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2110011365.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v senáte zloženom z predsedu senátu prom. práv. Mariána Kusého a prísediacich Benjamína Frantu a Aurélie Mačicovej, v trestnej veci proti obžalovanej U. V. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. 06.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná: U. V., nar. XX.XX.XXXX X. Y. F., trvale bytom
O. Ž., Z. Č.. XXX, t. č. ÚVV
Leopoldov,

je v i n n á , ž e

dňa 09.02.2010 od 7.30 hod. v obci O. Ž.C. - Z., okres Dunajská Streda, v rodinnom dome č. XXX v úmysle usmrtiť svoju 73 ročnú matku U. Y., z dôvodu choroby neschopnú sa pohybovať, túto fyzicky napadla tým spôsobom, že ju bila rukami po tvári, škriabala ju a rukami hrdúsila na krku a prekryvala jej tvár vankúšom, čím jej spôsobila podliatiny na tvári, odreniny a škrabance na tvári vpravo, na brade a na krku vpravo, krvné výrony v mäkkých pokrývkach lebečných v oblasti hrtana a osrdcovníka, opuch mozgu, opuch pľúc, krvné výrony v svalstve krku a v oblasti hrtana, pričom bezprostrednou príčinou smrti bolo zadusenie spôsobené stlačením krku a prekrytím dýchacích otvorov, na následky ktorých U. Y. o ktorú sa obžalovaná starala v presne nezistenom čase od 18.00 hod. do 24.00 hod dňa 9.2.2010 zomrela.

t e d a

iného úmyselne usmrtila a spáchala čin na chránenej osobe - blízkej osobe, odkázanej osobe, osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l a

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava sa touto trestnou vecou už v minulosti zaoberal. Vykonal rozsiahle dokazovanie a vo veci aj rozhodol trikrát rozsudkom. Vzhľadom k tomu, že voči uvedeným rozsudkom podala obžalovaná prostredníctvom obhajcu odvolanie, a tiež podal odvolanie aj prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave vec prejednával v odvolacom konaní aj Krajský súd v Trnave, ktorý naposledy uznesením sp. zn. 3To/15/2013 zo dňa 12.03.2013 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Vec vrátil Okresnému súdu Trnava s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vo veci vyslovil právny názor, ktorým je okresný súd viazaný a preto v ďalšom postupoval v zmysle vysloveného právneho názoru Krajským súdom v Trnave.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovanej U. V., vypočutím svedkov L.. Z. I., U.E. F., N. O., R. E., Ľ. M., vypočutím znalcov z odboru psychológie U.. U. Ľ., z odboru súdneho lekárstva U.. Y. B., P., z odboru psychiatrie U.. W. F., vykonal aj konfrontáciu medzi obžalovanou U. V. a medzi svedkom Ľ. M., zadovážil aktuálnu lekársku správu týkajúcu sa súčasného zdravotného stavu obžalovanej U. V., prečítal obsah celého pripojeného spisového materiálu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná U. V. na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie, že je nevinná. Obžalovaná sa k tejto veci vyjadrovala ešte v priebehu prípravného konania dňa 11.02.2010, keď sa k veci vyjadрила tak, že k veci bude vypovedať až po porade so svojím právnikom. Ďalej sa k veci vyjadrovala dňa 12.03.2010, keď k veci uvádzala nasledovné skutočnosti, že približne od februára 2009 sa ona aj so svojím druhom Ľ. M. prisťahovali do rodinného domu svojej matky, ktorý sa nachádza v obci O. Ž., časť Z. Č.. XXX. Tento domček že pozostáva iba z jednej miestnosti, v ktorej bývali traja, teda jej matka U. Y., ona a jej druh Ľ. M.. Ich spolužitie že bolo niekedy dobré, inokedy zasa dobré nebolo. Záviselo to od toho, či Ľ. M. je triezvy alebo či je pod vplyvom alkoholu. Keď bol triezvy, vtedy to bol dobrý človek, ale pokiaľ bol pod vplyvom alkoholu, vtedy ju bil tak, že ju ťahal za vlasy a vždy jej dal aj niekoľko faciek. Ona sa to snažila riešiť spočiatku tým, že to oznámila aj starostovi, aj jednému mestskému policajtovi, ale nakoniec vždy odpustila Ľ. M. a nežiadala, aby z jeho konania boli vyvedené dôsledky. Ona v tej dobe poberala podporu vo výške 1.800,- Sk, jej matka U. Y. poberala starobný dôchodok vo výške 5.400,- Sk. Ľ. M. už asi rok nemal žiadny príjem. Bol nezamestnaný. Pokiaľ si aj našiel nejakú brigádu, pracoval tam veľmi krátko a kvôli alkoholu tam vždy skončil. Ďalej uviedla, že niekedy v letných mesiacoch 2009 sa zdravotný stav jej matky zhoršil v tom smere, že matka už nemohla dobre chodiť a bola viac menej pripútaná na lôžko. Ona sa preto o matku starala, navarila jej, nakrmila ju, vykonala s ňou osobnú hygienu. Občas mávala s matkou problémy, keď mala taký dojem, že matka nebola celkom pri zmysloch, matka jej nadávala, vyhadzovala ju z domu. Ona aj chcela, aby bola matka umiestnená do nejakého ústavu, ale starosta z Z. jej povedal, že to nebude možné, pretože pre umiestnenie do ústavu sú potrebné peniaze, ktoré oni nemajú. Jej matka však nadávala aj Ľ. M.. Tomuto vyčítala hlavne tú skutočnosť, že nemá príjem a pritom hodne pije a jej v tejto súvislosti vyčítala to, že prečo vlastne žije s uvedeným druhom Ľ. M.. Kvôli tomuto bolo medzi nimi niekoľko konfliktov. Vie o tom, že aj Ľ. M. slovné útočil na jej matku a to vtedy, keď mu táto vyčítala, že prepája jej peniaze. A v jednom prípade, že aj videla, ako Ľ. M. zobral palicu a jedenkrát udrel jej matku U. Y. po ruke a odvtedy mala na ruke aj modrinu. A vtedy že urobil modrinu aj jej. Ona že to aj chcela ísť oznámiť na políciu, ale Ľ. M. že ju nakoniec prehovoril a vec nikde neoznamovala. Uviedla ďalej, že začiatkom februára 2010 bola jej matka aj hospitalizovaná na chirurgii v nemocnici v Dunajskej Strede z toho dôvodu, že na nohe mala rany, ktoré jej vznikli pravdepodobne od toho, že sa pomočovala. Z nemocnice ju však vrátili domov asi po dvoch dňoch. Povedali jej, že mama nie je normálna a že s ňou nemôžu vydržať.

K samotnému skutku uviedla, že v podstate udalosti sa začali odohrávať už deň predtým, ako našli matku mŕtvu, teda 09.02.2010 sa asi o 16.00 hodine vrátila aj so svojím druhom Ľ. M. domov z obce O. Ž.. Keď prišli domov, matka sedela na posteli a robila krik a okrem iného sa oplzle vyjadřila aj na jej druha, to už bolo vo večerných hodinách. Nevedela uviesť, koľko bolo hodín. Jej matka si potom ľahla spať a ľahla si aj ona so svojím druhom Ľ. M.. Oni však odišli spať na posteľ, ktorá sa nachádza na povale. Toto mohlo byť asi o 21.30 hodine. Na druhý deň ráno, to je 10.02.2010 zišli dolu aj s druhom z tej povaly. Mohlo byť asi 07.30 hodiny ráno. Ľ. M. zakúril v dome a vypýtal si peniaze, že ide kúpiť cigarety. Po chvíli sa vrátil, povedal, že cigarety nie sú. Ona neskôr zistila, že druh - Ľ. M. kúpil víno - čučo, ktoré našla ukryté pri palivovom dreve. Keď prišiel druh - Ľ. M. z toho obchodu, jej povedal, aby sa pozrela na mamu, lebo sa mu zdá, že sa nehýbe. Ona prišla k matke, povedala jej, aby vstávala. Ona sa nehýbala. Na to ju podvihla a ako ju dvihla, zistila, že matka už nežije. Spoločne s druhom potom matku obliekli, zatvorili izbu a obidvaja odišli k starostovi do úradu a ohlásili mu, čo sa stalo. Na to starosta tam poslal doktora. Oni sa vrátili domov od starostu a lekár ich tam už čakal. Doktor prišiel dovnútra, prehliadol mamu, pýtal sa aj druha, či je opitý, načo druh odpovedal, že nie je a na to potom zavolať policíu. Policajti prišli asi o 08.30 hodine ráno. Druha vypočúvali hneď na dvore, nevie, čo im povedal. Zobrali ho však so sebou a potom zobrali do Dunajskej Stredy aj ju. Takto sa mal skutok stať podľa nej. Tiež uviedla, že ona si myslí, že príčinou úmrtia jej matky boli dve okolnosti: prvá bola tá, že mama bola pomätená a druhá bolo škrtenie, ktoré uskutočnil, teda spáchal jej druh Ľ. M.. Toto škrtenie že videla, ale sa bála o tom povedať, lebo sa jej druh Ľ. M. vyhrážal, že ak to na neho povie, tak on si trest odsedí, ale že potom ju dostane tam, kam išla jej mama. Toto škrtenie že videla ráno o pol ôsmej ale nie v ten deň, kedy zistili, že mama je mŕtva a keď tam bol aj lekár a nebolo to ani deň predtým, kedy mama poslala druha do piče, ale bolo to ešte deň predtým. Druh takto škrtil jej matku kvôli tomu, že matka sa s ním hádala kvôli peniazom. Bola to výrazná hádka a matka vyčítala aj jej, že žije vôbec s druhom Ľ. M.. A na to sa nahneval Ľ. M. a napadol ju tým, že ju škrtil asi 1 minútu. Škrtil ju jednou rukou a to pravou rukou. Ona bola pri tom. Jej matka pritom sedela na posteli. Ona sa snažila dostať matku z jeho ruky, ale na to dostala úder, ktorým jej vznikla modrina pod okom. Matka sa bránila tým spôsobom, že hodila do neho prázdny nočník, ktorý bol na posteli. A že od tohto, ako bola matka škrtená, zomrela o dva dni nato. Že toto tiež nikde neoznamovala.

Dňa 13.02.2010, keď bola k veci vypočúvaná sudcom pre prípravné konanie, tak takisto sa vyjadřovala v tom smere, že nespáchala to, čo sa jej kladie za vinu a že v ten deň sa udalosti odohrávali tak, že jej mama sediac na posteli udrela jej druha kúskom dosky. Vtedy jej druh odišiel z domu. Neskôr sa vrátil a doniesol dva litre vína, o čom ona nevedela a keď sa druh vrátil z obchodu, víno schoval vzadu a vtedy zaútočil na jej matku tak, že ju škrtil a dokonca že udrel aj ju, o čom svedčí aj modrina na jej oku. Aj ju nahováral na to, aby ona policajtom nepovedala, že ju udrel, ale aby to povedala na jej mamu. A tiež sa jej vyhrážal, že keď niečo povie na neho, že ju zlikviduje. Potom aj s druhom odišli spolu k starostovi. Nevie, či mama vtedy ešte žila. Domnieva sa však, že už nie. Starosta nebol na úrade. Bola tam len sekretárka, ktorá povedala, že keď príde starosta, že mu to povie. Ona však nikomu nič nepovedala a druh jej povedal, že keď to na neho povie a on sa vráti z väzenia, že ju zabije. Ona to aj chcela povedať policajtom v Dunajskej Strede, ale nakoniec im to nepovedala, lebo sa bála svojho druha, ktorý ju takto nastrašil. Keď sa teda vrátil z úradu starostu, chcela ešte mame urobiť kávu. Aj ju oslovila, aby vstala, že jej robí kávu. Mama sa však neozvala. Ona prišla k nej a videla, že je mŕtva. A preto utekala za starostom, ktorý hneď prišiel a posielal ju k lekárovi, aby ho zavolať k jej mame. Potom, keď prišiel doktor, pýtal sa, kto mamu škrtil. Ona aj chcela povedať, ale on sa jej vyhrážal gestom vyhrážky, aby mlčala (druh Ľ. M. si ukazoval rukou na svoje hrdlo, čo ona pochopila z jeho strany ako vyhrážku).

Na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie v tom smere, že je nevinná, že ona svoju matku neusmrtila. K samotnému dňu, to je 10.02.2010 uviedla, že ráno o 07.30 hodine zišli z povaly ako ona, tak aj jej druh, že druh si od nej vypýtal peniaze, že si pôjde do krčmy kúpiť cigarety, že mu dala peniaze. Nekúpil však cigarety, ale kúpil dva litre vína. To víno potom pil v takej kôlni na drevo. A po nejakom čase prišiel do domu k matke a jej povedal, „počúvaj, matka sa nehýbe, nezomrela?“ Ona potom išla za starostom. Povedal jej, že príde, ale neprišiel. Ona išla preto za doktorom. Doktor prišiel. Iba sa pozrel na mamu a povedal, že zavolať policíu. Potom prišli aj policajti, ktorí zobrali jej druha a potom aj ju na policíu do Dunajskej Stredy. K tomu, čo predchádzalo tomuto skutku napríklad dňa 09.02.2010 uviedla, že tam nič nebolo. Ona navarila. Povedala mame, že má navarené, aby sa najedla a matka jej povedala, že ak bude hladná, tak sa naje. Preto ona aj druh odišli potom do obce O. Ž., čo je obec vedľa obce Z. v ktorej bývajú. Keď sa vrátili domov, matka doma nebola. Išli hľadať matku aj do obce O. Ž., aj do Z. aj do obce W.. Potom že stretla miestneho policajta, ktorý jej povedal, že matku som ti stretol pred krčmou. Nechcela ísť domov, tak som ju musel odviesť domov násilím. Tiež uviedla o vzťahu svojej matky k Ľ.

M. tú skutočnosť, že vzťah nebol dobrý a matka o ňom hovorila, že je „bosorák“ a že ona mu nepôjde ani na pohreb. Tiež uviedla na otázku prokurátora, že matku napadol jej druh, ktorý matku škrtil. Ona ho aj odťahovala a vtedy že ju udrel palicou. Ona aj povedala druhovi „čo bude potom, keď moja mama zomrie? Ja ťa udám!“ a druh že jej odpovedal „tak ma udaj, dostanem basu“ a ešte že jej povedal aj „čo ty chceš, ja som schopný oklamať aj policajtov“. Druh ešte potom škrtil matku, čo ju udrel s tou palicou a potom odišiel z domu preč do obce O. Ž.. Ona išla za ním, aby išiel domov a povedal jej, že on domov nejde, že pôjde odtiaľ rovno do basy. Na ďalšiu otázku prokurátora, a kedy sa druh vrátil domov, odpovedala, že po troch dňoch. Na inú otázku prokurátora, že kedy po tomto škrtení matky druhom našla svoju matku mŕtvu, obžalovaná odpovedala, že to bolo na 4. deň po tom, ako zišli ráno z tej povaly. Na ďalšiu otázku prokurátora, a potom, čo išiel jej druh kúpiť cigarety, ale kúpil víno a potom mal nájsť matku mŕtvu, na ktorý deň to bolo od toho škrtenia, obžalovaná odpovedala, že to bolo na druhý alebo na tretí deň od toho škrtenia.

Súd sa pokúsil odstrániť rozpory vo výpovediach obžalovanej, ale neúspešne, pretože obžalovaná nevedela rozpory vo svojich výpovediach prijateľným a logickým spôsobom odstrániť. Uviedla, že na pojednávaní pred súdom vypovedala pravdu a na polícii že jej povedali, že je zadržaný aj jej druh a že všetko sa vysvetlí pri konfrontácii. Obžalovaná ešte uviedla pri odstraňovaní rozporov na otázku obhajcu, či mala predtým asi jeden až dva dni, ako našli matku mŕtvu s matkou nejaký konflikt a to taký, že by svoju matku fyzicky napadla odpovedala iba tak, že matku fyzicky nenapadla, ani ju neškrtila.

Pri konfrontácii so svedkom L. M. nemala na svedka otázky ktoré by pomohli objasniť priebeh samotného skutku. Obviňovala svedka, že sa nechoval dobre k jej matke. Poprela však, že by ona zaškrtla svoju matku a poprela aj tú skutočnosť, že by dňa 09.02.2010 v nočnej dobe, t. j. od 18.00 hodiny do 24.00 hodiny išla k posteli svojej matky a túto že by fyzicky napadla.

Na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2012, keď bol v pojednávacej miestnosti ešte prítomný svedok L. M., obžalovaná sama od seba svedkovi uviedla, že to škrtenie si na seba nezoberie, že to neurobila, ale je pravdou, že mame zakryla ústa vankúšom, aby nekričala a vtedy že mohlo byť asi 19.45 hodín, keď zakryla ústa mame tým vankúšom, aby nekričala. Že matke nechcela ublížiť. Tiež že nechcela, aby zomrela. Chcela len, aby nekričala. Ako dlho držala ten vankúš matke na ústach sa nevedela vyjadriť a viacej už k veci sa nechcela vyjadrovať. Tiež uviedla, že ľutuje, čo sa stalo.

Na hlavnom pojednávaní dňa 30.4.2013 poprela tú skutočnosť, že by matke dávala na tvár vankúš vo večerných hodinách dňa 9.2.2010 a keď toto uviedla na súde, tak to uviedla z toho dôvodu, že celú situáciu dobre nepochopila, pretože pred pojednávaním brala silné upokojujúce lieky, nevedela tie lieky označiť, uviedla iba, že sú to také malé zelené tabletky. Iným spôsobom rozpory medzi touto svojou výpoveďou a výpoveďou z uvedeného hlavného pojednávania zo dňa 4.12.2012 nevedela vysvetliť. S poukazom na uvedenú skutočnosť súd požiadal ošetrojúceho lekára v Ústave na výkon väzby Leopoldov aby uviedol, či obžalovaná U. V. pred hlavným pojednávaním dňa 4.12.2012 užila nejaké lieky, ktoré by mohli ovplyvniť jej schopnosť vnímať priebeh pojednávania, prípadne by mohli ovplyvniť jej vyjadrovacie schopnosti, ak užila nejaké lieky kedy tieto užila a aké to boli lieky. Z lekárskej správy, ktorú vyhotovila U. U. Č. vyplýva, že obžalovaná U. V. pred hlavným pojednávaním dňa 4.12.2012 neužila žiadne lieky. Zo zdravotnej dokumentácie obžalovanej U. V. vyplýva, že táto mala predpísané lieky a to Prothazin á 20 tbl. a to dňa 21.9.2011 a potom až 5.2.2013. Uvedený liek mala v oboch prípadoch užívať každý večer po jednej tablete. Uvedený liek však neovplyvňuje pamäťové schopnosti, ani iné mnestické funkcie. Napriek tomu pred hlavným pojednávaním dňa 4.6.2013 v dobe asi jeden týždeň obžalovanej vysadí uvedený liek a obžalovaná nebude užívať v uvedenú dobu pred pojednávaním žiadne lieky.

Svedok L. M. sa k veci vyjadroval v priebehu prípravného konania dvakrát a to dňa 10.02.2010, keď k veci vypovedal pred vyšetrovateľom, ale uvedená výpoveď nemohla byť použitá ako dôkaz, pretože svedok ju urobil pred vznesením obvinenia v tejto veci. Druhú výpoveď v priebehu prípravného konania urobil dňa 11.02.2010 a k veci samotnej uviedol nasledovné skutočnosti: uviedol, že U. V. je jeho družka, že ju pozná asi 4 roky. A poškodenú U. Y., teda matku U. V. že poznal približne od tej doby, ako spoznal obžalovanú. Navštevovali sa navzájom a aj u seba vzájomne prespávali. Vie o tom, že U. Y. mala problémy s chôdzou. Pri chôdzi používala taký vozík a od leta roku 2009 mala už také problémy, že nemohla chodiť. Už len ležala na posteli. Starala sa o ňu jej dcéra - jeho družka U. V.. Vie o tom, že U. Y. dostávala dôchodok asi 5.300,- Sk a U. V. dostávala sociálnu podporu 1.800,- Sk. K samotnej udalosti, čo sa mala stať od 09.02.2010 uviedol, že on sa presne nedokáže orientovať v čase, pretože nemá dôvod sledovať čas. Že to však vie spätne porozprávať po jednotlivých dňoch od toho dňa, ako bol ráno na obecnom úrade za starostom povedať, že U. Y. je mŕtva. Z noci do rána, kedy išiel za tým starostom, spal v dome u U. V.. On sa pohádal s U. V., pretože videl, ako bila svoju matku. To bolo prvýkrát, čo sa pozná s obžalovanou, že bila matku. Nikdy predtým nič také nevidel. Bila ju tak, že ju fackovala. On to

vyčítal obžalovanej a tá ho vyhodila z domu. On jej ešte povedal, že ju za to zavrú do basy. Na to mu obžalovaná povedala, aby odišiel z domu preč. Chcel prespať na autobusovej zastávke, ale obžalovaná prišla za ním a volala ho, aby išiel naspäť k nej. Preto aj išiel a spal už potom u obžalovanej. Ráno že vstal asi o 07.30 hodine. Vyšiel na dvor, kde chcel narúbať drevo do kachlí a vtedy počul, že vo vnútri domu asi došlo k bitke. Počul 3 - 4 údery a následne na to vošiel do miestnosti a videl, ako obžalovaná bije svoju matku po tvári, škriabe ju, pričom jej matka sedela na posteli. On sa jej spýtal, čo sa stalo, prečo to robí matke. Na to mu obžalovaná odpovedala „že jebe na ňu“. Povedal jej, nech ju nebije, lebo ju môžu za to zatvoriť. Potom založil do kachlí a zakúril. Dal vodu na sporák, pretože chcel uvariť kávu. Od U. si vypýtal dve eurá na cigarety a tieto si išiel kúpiť do pohostinstva zvaného U.. Vrátil sa asi po 10 minútach a vtedy mu U. Y. s plačom povedala, že ju U. znovu zbila a škrtila ju na krku. Preto znovu povedal obžalovanej, že prečo to robí a obžalovaná mu na to povedala, aby sa do toho nestaral. On potom spravil všetkým kávu. Teda sebe, U. aj jej mame. A znovu vyšiel na dvor rúbať ďalšie drevo. Ďalej uviedol, že potom odišla obžalovaná do obchodu. Keď sa vrátila z obchodu asi o pol hodiny, povedala, že bude variť obed. Asi o 13.30 hodine mu obžalovaná povedala, že obed je uvarený. Dovtedy bol stále vonku na dvore, pretože predáva aj ojazdené pneumatiky, ktoré má uložené pri ceste. Musel aj tieto pneumatiky strážiť. Keď potom vošiel dovnútra, asi o tej 13.30 hodine, spýtal sa obžalovanej, či už dala matke jesť. Tá jej povedala, že matka už jedla. Ale napriek tomu jemu ešte povedala U. Y.Š., aby jej dal jesť on, pretože U. jej dala málo a vtedy si všimol na U. Y., že má stopy po bitke. Mala zranenú tvár a na krku mala stopy po škrtení. Chcel zavolať rýchlu zdravotnícku pomoc, ale U. povedala „jebať na ňu“. Vtedy on povedal opätovne obžalovanej, aby sa pozrela na matku, čo jej urobila. To už bol rozčúlený a kričal na ňu a potom, čo dal U. Y.D. najesť, išiel opäť na dvor rúbať drevo. Potom asi o 14.30 hodine sa vrátil do domu. Bol unavený, ľahol si na posteľ a zaspal. Keď sa zobudil, bola už skoro tma. Zapálil sviečku, pretože v dome nie je elektrická energia a vo vnútri domu, ktorý pozostáva iba z jednej miestnosti asi o rozmere 4 x 5 metrov, začal opravovať trám, ktorý sa rozpadol a hrozilo, že padne celá strecha. Toto že opravoval skoro týždeň, ale materiál nechcel poriadne schnúť a preto tá oprava trvala tak dlho. Keď sviečka dohorela, prestal s opravou a išiel spať. Obžalovaná a jej matka už spali. Počul, že U. Y.Á. nevie poriadne dýchať, vydávala čudné zvuky, chrčala. Obžalovanej povedal, že niečo nie je v poriadku s jej matkou, že jej zavolá sanitku. Obžalovaná mu znova povedala, „jebať na ňu“, preto si ľahol spať. Zobudil sa ráno asi o 08.30 hodine, postavil vodu na kávu, zakúril. Obžalovaná už bola hore. On sa opýtal obžalovanej, čo je s matkou, pretože už nepočul, že by dýchala, resp. chrčala a povedal obžalovanej, aby sa na svoju matku pozrela. Obžalovaná sa teda pozrela na matku a zistila, že matka už nežije. Preto toto išli spoločne aj s obžalovanou oznámiť na Obecný úrad v Z.. Starostovi povedali, že U. Y. je mŕtva a odtiaľ potom odišli do K.N. M. k lekárovi a aj tomu povedali, že U. Y. je mŕtva. Na otázky vyšetrovateľa uviedol, že videl, ako obžalovaná škrtila svoju matku a to tak, že bola nad ňou zohnutá a oboma rukami ju škrtila okolo krku. K dobe škrtenia, resp. k dĺžke škrtenia uviedol, že to nevie odhadnúť, pretože keď vošiel do izby, tak obžalovaná už matku škrtila, on obžalovanú okríkol a taktiež ju odtrhol od jej matky. Takto že videl obžalovanú iba jedenkrát ako škrtila svoju matku. Na ďalšiu otázku vyšetrovateľa, v akom zdravotnom stave bola U. Y. predtým, keď ju začala obžalovaná biť a v akom stave bola, keď ju našli mŕtvu odpovedal tak, že predtým nemala žiadne zranenia a potom mala modriny na tvári a krku. Uviedol, že on nikdy nebil U. Y., že mal k nej dobrý vzťah a keď niečo potrebovala, tak jej pomohol.

Na hlavnom pojednávaní v podstate zotrval na uvedenej výpovedi. Opätovne sa však odlišne vyjadroval o presných časových súvislostiach, kedy sa mal skutok stať, pretože uvádzal rozdielne, kedy sa mal skutok stať. Na otázku prokurátora, čo sa vlastne stalo toho 09.02.2010 v tých ranných hodinách a kto vlastne našiel U.E. Y. mŕtvu uviedol, že U. Y. obyčajne chrápala a keďže ju nebolo počuť chrápať, obžalovaná sa ho opýtala, že prečo mama nechrápe a chceli jej ešte uvariť kávu. Potom U. prišla k mame, potriasla ju a povedala, že je mŕtva. Uviedol, že tesne pred týmto bol v tej miestnosti on, U. V. aj U. Y.. Uviedol, že U. Y. bola taká zvláštna povaha. Že ich vyhánala, teda jeho a obžalovanú z toho domu a že aj museli prespávať v susednom dome na povale. V tom susednom dome býval nejaký invalid, ktorý ani nevedel o tom, že mu prespávajú na povale.

Keďže medzi výpoveďami svedka boli rozpory čo sa týka časových súvislostí, aj jeho tvrdenia na seba navzájom logicky nenadväzovali, súd sa pokúsil uvedené rozpory vo výpovediach svedka odstrániť, avšak bezúspešne, pretože aj pri odstraňovaní rozporov obžalovaný uvádzal úplne odlišný čas, napríklad uviedol, že mohlo byť večer okolo 6 - 7 hodiny, ale presne uviesť čas nevedel, pretože ako uviedol, že on čas nesleduje, nemal ani hodinky, proste nepotreboval čas sledovať. Na otázku predsedu senátu, keďže v tej jednej miestnosti bola iba poškodená U. Y. a tiež sa tam zdržovala v čase spáchania skutku aj obžalovaná U. V. a bol tam aj on, a keďže bolo znalecky nesporne preukázané, že smrť poškodenej nastala udusením, potom čo niekto zaškrtil obžalovanú, tak kto vlastne poškodenú zaškrtil,

či to bol on alebo obžalovaná, odpovedal tak, že „nebol to ani jeden.“ Na ďalšie otázky pri odstraňovaní rozdielov uviedol, že poškodená vlastne neodišla do pohostinstva, že ani sanitku jej nevolali a že toto, čo vypovedal na pojednávaní, je pravda.

Pri konfrontácii s obžalovanou U. V. na hlavnom pojednávaní dňa 12.07.2012 na obhajcovu otázku, či toho dňa 09.02.2010 spal s obžalovanou U. V. na jednej posteli v tej istej miestnosti ako poškodená U. Y. a či má vedomosť o tom, že by v priebehu noci obžalovaná vstala z postele a išla k svojej matke, svedok odpovedal: „áno, vstala a išla k svojej matke. V minulosti sa stávalo, že obžalovaná spávala na jednej posteli aj s matkou.“ Nevedel sa však vyjadriť k tomu, čo sa dialo medzi obžalovanou a jej matkou, keď obžalovaná išla k posteli matky v tú noc. Nevedel to z toho dôvodu, že on v podstate iba sa zobudil, keď obžalovaná vstávala, ale keďže bol unavený, tak aj hneď zaspal. Bola tma. Nevidel preto, koľko bolo hodín. Uviedol tiež, že dvere na izbe vedúce von na dvor sa zvnútra dali zamykať a že tieto dvere aj boli v tú noc zamknuté. Tiež uviedol, že pokiaľ obžalovaná mala dňa 10.02.2010 na tvári nejakú modrinu pod okom, on jej ju nespôsobil, ale jej ju spôsobila jej matka U. Y., ktorá aj v minulosti obžalovanú udrela či už päšťou alebo nejakým iným predmetom pod oko. Na hlavnom pojednávaní dňa 4.12.2012 sa svedok odmietol už k veci vyjadriť. Využil svoje právo nevypovedať, pretože obžalovaná je jeho družkou.

Svedok L.. Z. I. sa k samotnému skutku vyjadriť nevedel, pretože priebeh skutku nepozoroval. Svedok uviedol, že je starostom v obci O. Ž.. K obci patrí aj miestna časť Z.. K rodine U. Y. uviedol, že táto bývala v malom zdevastovanom domčeku, pozostávajúcom iba z jednej miestnosti, pričom v dome nebola zavedená ani elektrina. Spoločne s U. Y. tam bývala aj dcéra U. V. a jej druh L. M.. Jednalo sa o rodinu na veľmi nízkej sociálnej úrovni. Taktiež aj podľa jeho názoru duševný stav U. Y. bol poznamenaný jednak jej spôsobom života a jednak aj tou zlou rodinnou situáciou. K samotným vzťahom v rodine uviedol, že zrejme neboli dobré. Pokiaľ sa aj niekto z uvedenej rodiny sťažoval, či už to bola U. Y.D. alebo aj obžalovaná U. V., on im vysvetlil, aký je riadny služobný postup a keď chcel takýto postup zvoliť, po nejakej krátkej dobe mu opätovne oznámili, že aby to neriešil oficiálne, že oni sú cigáni a oni si to už vyriešili. Od susedov vedel, že v uvedenej rodine sú často hádky. Takisto vedel, že ako obžalovaná, tak aj jej druh často požívali alkoholické nápoje a to najmä víno - čučo a pivo. Že pili obaja narovna a že občas pila aj U. Y.. On nevidel, že by L. M. bil, či už U. Y., alebo obžalovanú U. V.. Ďalej uviedol, že pokiaľ pred skutkom vídaval po obci sa pohybovať U. Y., tak táto sa pohybovala tak, že tlačila pred sebou vždy detský kočík a spolu s ňou chodievala aj jej dcéra - obžalovaná U. V.. Občas aj videl, že sa tieto hádajú a aj videl, že obžalovaná fyzicky napádala svoju matku. Ďalej uviedol, že nevidel nikdy, že by chodili spolu všetci traja po obci, to je U. Y., obžalovaná U. V. a L. M.. Tiež videl, že po obci chodievali spolu obžalovaná U. V. s druhom L. M.. Keď ich videl, obyčajne to bolo iba veľmi krátko, keď napríklad išiel na aute a obžalovaná s druhom išli napríklad do vedľajšej obce pešo popri ceste. Videl, ako obžalovaná fyzicky napádala L. M., ale keď sa vracal na aute späť, asi o hodinu, keď stretol obžalovanú s druhom na tej istej ceste, tak už sa objímali. Vedel však aj od susedov, že hádky a bitky v uvedenej rodine boli na dennom poriadku. Samozrejme detaily o tých konfliktoch nevedel. Svedok tiež uviedol, že už niekoľko mesiacov nevidel poškodenú U.Á. Y. pohybovať sa po obci. Tiež od susedov sa dozvedel, že je pravdepodobne chorá a je upútaná na lôžko. Svedok tiež uviedol, že ako U. Y., tak aj U. V. R. L.Í. M. nechápali časové súvislosti v tom zmysle, že nevedeli časový sled napríklad dní v týždni a nevedeli ani v konkrétnom dni napríklad, aký je čas, pretože to jednoducho nepotrebovali a mal veľké problémy vysvetliť napríklad U. Y., po tom, čo jej zomrel v minulosti manžel a keď sa s odstupom času po ňom prejednávalo dedičstvo, tak notárka ho požiadala o spoluprácu, aby sa pokúsil im vysvetliť určité časové súvislosti, pretože ona im to jednoducho nedokázala vysvetliť.

Svedok ešte uviedol k samotnému dňu 10.02.2010, že si nepamätá presný čas. Bolo to však v doobedňajších hodinách, keď za ním do úradu prišla obžalovaná a spoločne s ňou bol aj jej druh L. M. a obžalovaná mu oznámila smrť svojej matky. On sa jej spýtal, kde zomrela, či doma alebo v nejakom zdravotníckom zariadení. Obžalovaná povedala, že zomrela doma. On jej preto povedal, že v takom prípade musí k matke privolať lekára. V tej dobe, že mali lekára v obci K. M., kde je aj zdravotné stredisko. On potom musel vybavovať nejaké povinnosti a pamätá si, že keď išiel autom, uvidel ísť pešo pri kraji cesty obžalovanú aj s druhom, to už sa vracali naspäť. On sa pri nich zastavil a povedali mu, že to boli ohlásit' u lekára U.. X.. Potom uviedol už len to, že uvedený lekár tam bol na obhliadke a keď zistil, že tam bolo nejaké cudzie zavinenie, ktoré sa malo podieľať na smrti U. Y., tak privolať na miesto políciu. On už potom videl len to, že na mieste pred uvedeným domom boli policajné autá. Boli tam aj viacerí policajti. On sa s nimi aj rozprával, ale dovnútra domu už nešiel. K iným skutočnostiam sa svedok nevyjadroval.

Svedok R. E. sa takisto nevedel vyjadriť k samotnému skutku, pretože skutok nepozoroval. Uviedol, že býva v obci O. Ž., Č. Z. Č.. XXX. Teda že je susedom nebohej U. Y.. Svedok uviedol, že vzťahy v

rodine U. Y. boli vždy veľmi zlé. Obžalovaná - U. V. vždy bila svoju matku a to dokonca aj na ulici pred verejnosťou. K nim vždy prišla U. Y. a povedala im, čo s ňou robí jej dcéra U.. Uviedla, že nemôže ani variť stravu, lebo nemá ani z čoho variť, pretože obžalovaná jej vždy zobrala všetky peniaze. Keď im toto vyrozprávala, tak vždy hovorila, že ju bije iba jej dcéra U. a že jej zoberie peniaze. Tiež uviedol, že sociálna situácia uvedenej rodiny je veľmi zlá. Rodina žila v podstate z dôchodku U. Y. a zo sociálnej podpory obžalovanej U. V.. Ľ. M., ktorý je druhom U. V. a ktorý s nimi tiež býval v spoločnej domácnosti, ten nikde nepracoval. Najmä obžalovaná a jej druh nadmerne konzumovali alkoholické nápoje. Najmä obžalovaná vždy zobrala matke peniaze, keď táto dostala dôchodok. O tomto mu tiež rozprávala U. Y., keď často krát došla s plačom, že dcéra U. ju zbije a zoberie jej všetky peniaze. Tiež uviedol, že U. Y. mu nikdy nežalovala ani nepovedala o tom, že by ju napríklad fyzicky napadol Ľ. M.. Potvrdil však, že počul v rodine Y. rôzne hádky a oplzlé nadávky, ktoré si častovali navzájom všetci traja. On sa však bližšie o tieto hádky nezaujímal. Jeho pozemok od pozemku U. Y. oddeľoval vysoký murovaný plot, preto nevidel, čo sa dialo u Y.. K samotnému rodinnému domu uviedol, že jedná sa o veľmi chudobný domček, ktorý pozostáva iba z jednej miestnosti, asi 4 metre x 5 metrov. V tejto miestnosti bývali v podstate všetci traja. Nad domčekom nie je povala, pretože strecha je iba šikmá. Vo vedľajšom dome však býva nejaká rodina U. Y.. Býva tam muž, ktorý je tiež invalidný. Je vozíčkar a nad jeho domom je aj strecha s povalou. Svedok uviedol, že viac krát aj materiálne pomohol U. Y. tak, že jej dal napríklad nejaké potraviny, či už nejaké zaváraniny a podobne, ale toto musel dať U. Y. tak, aby sa o tom nedozvedela obžalovaná U. V., pretože tá potom začala jemu oplzlo nadávať cez plot a dokonca aj nejaké potraviny naspäť prehodila cez plot do jeho dvora a vykrikovala, že ona nie je žobráčka a nepotrebuje takéto milodary. K iným skutočnostiam sa svedok nevedel vyjadriť.

Svedkyňa U. F. k veci uviedla, že ona skutok samotný nepozorovala a k nemu sa vyjadriť preto nevedela. Svedkyňa sa vyjadrovala k pomerom, aké vládli v rodine aleboj U. Y.. Svedkyňa uviedla, že jej rodina prevádzkuje predajňu potravín „Slnečný lúč“ v obci Z. Č.. XXX a do ich obchodu chodila na nákupy okrem iných aj obžalovaná U. V., ale aj jej matka U.Á. Y.. U. Y. sa jej zvykla sťažovať, že jej dcéra U. V. ju dosť často bije. Najmä keď dostane dôchodok, tak dôchodok jej vždy zoberie. Vždy sa sťažovala iba na dcéru, že táto ju veľmi bije. Ale nikdy sa nesťažovala napríklad na Ľ. M.. Ani raz nepovedala, že by ju zbil Ľ. M.. Bitku nekonkretizovala, iba uviedla, že dcéra ju veľmi často bije a že pritom na ňu aj veľmi kričí a nadáva jej. Svedkyňa ďalej uviedla, že U. V. brala U. Y. peniaze z dôchodku a potom chodievala do predajne potravín v ich obci. Nekupovala však bežné potraviny pre domácnosť, ale nakupovala iba cigarety a víno. V jednom prípade, to bolo ešte v letných mesiacoch v roku 2009 videla práve v obchode s potravinami, že obžalovaná U. V. chce zbiť svoju matku U. Y. a požiadala ich, aby zavolali pánovi starostovi a ten aby privolal políciu. Ona potom musela z obchodu odísť a vie, že policajti prišli do obchodu a obžalovaná U. V. ešte aj pred policajtmi vulgárne urážala svoju matku. Ako bol tento prípad uzavretý, to nevie. Tiež uviedla, že dňa 10.02.2010 asi o 07.00 hodine prišla do ich obchodu obžalovaná U. V.. Prišla sama. Kúpila si dvojlitrovú fľašu vína. Nič nehovorila. Fľašu si schovala a odišla z obchodu. O svojej matke U. Y. nehovorila nič. Takisto uviedla, že aj dňa 09.02.2010 bola v obchode samotná obžalovaná U. V. a tiež kúpila iba cigarety a víno a jej druh Ľ. M. ju vlastne čakal vonku na ulici pred obchodom. Svedkyňa uviedla, že U. Y. už v posledných mesiacoch pred skutkom nevidela. Po dedine sa hovorilo, že je chorá a že je na lôžku. V dedine bolo všeobecne známe, že sú veľké hádky medzi obžalovanou U. V. a jej matkou U. Y.. Hovorilo sa aj o tom, že obžalovaná matku často bije. O tom však, že by U. Y. bil aj Ľ. Z. M., nikdy nepočula.

Svedkyňa N. O. uviedla, že k samotnému skutku sa vyjadriť nevie, pretože skutok priamo nepozorovala. Svedkyňa popísala, aká vládla atmosféra v rodine U. Y.. Uviedla, že býva neďaleko domu, v ktorom bývala U. Y. spoločne s jej dcérou U. V. a tiež v ich dome spolu s nimi býval aj Ľ. M.. Poznala všetkých troch a k vzťahu obžalovanej U. V. s jej matkou uviedla to, že aj na ulici ich videla viackrát, ako sa hádajú. Videla aj to, ako ju obžalovaná ťahala a bila. Keď sa o tom rozprávala s pani U. Y., tak tá jej povedala, že dcéra U. ju bije a berie jej peniaze z dôchodku. Na U. druhu - Ľ. M. sa nikdy nesťažovala a nikdy nepovedala ani to, že by ju tento napríklad niekedy zbil. Svedkyňa uviedla, že v uvedenej rodine sleduje hádky možno aj 20 rokov. Uvedená rodina U. Y. bola veľmi chudobná. U. Y. už bola dôchodkyňa. Dcéra U. nepracovala. Poberala iba sociálnu podporu a Ľ. M. tiež nepracoval. O Ľ. M. uviedla, že nebol neslušný. Že občas si k nej prišiel aj nejaké veci vypožičať a vždy jej všetko v poriadku vrátil. K U. Y. uviedla, že táto v jednom období ju požiadala, či by si nemohla u nej, keď dostane dôchodok, odložiť peniaze, aby jej vlastne ona hospodárila s dôchodkom a postupne aby jej menšie finančné sumy, napríklad 5 alebo 10 eur denne potom dávala z jej dôchodku. Neskôr však kvôli tomu mala iba problémy, pretože sa o tom dozvedela aj obžalovaná U. V.. Aj tá chodila od nej pýtať peniaze z dôchodku U. Y.. Nakoniec ona ich

upozornila, že už tam majú iba 20 eur. Potom si zobrali aj tieto peniaze a chodili si pýtať k nej peniaze aj po tom, čo už u nej nemali žiadne peniaze. Ešte si o nej mysleli, že ich oklamala. V inom prípade sa zlutovala nad U. Y. a poskytla jej občas nejaké potraviny. Svedkyňa uviedla, že už asi 2 a pol mesiaca pred skutkom nevidela po ulici sa pohybovať U. Y.. Dozvedela sa, že už iba leží. K iným skutočnostiam sa nevyjadrovala.

Znalkyňa z odboru psychológie U.. U. Ľ. sa vyjadrila tak, že mala k dispozícii spisový materiál a tiež vyšetrila obžalovanú osobne a vyšetrovanie bolo realizované za prítomnosti tlmočníka z jazyka maďarského P. Š. B.. Uvedenými vyšetrovaniami dospela k nasledovným záverom. Uviedla, že celková intelektová úroveň obžalovanej U. V. sa nachádza v pásme debilítas levis - ľahkej mentálnej retardácie, ktorá je vzhľadom na náročnosť kriminogénnej situácie postačujúca na rozpoznanie jej nebezpečnosti a protizákonnosti, rovnako obžalovanej umožňuje chápať zmysel vyšetrovania a trestného konania.

Znalkyňa uviedla, že osobnosť obžalovanej je slabo diferencovaná, simplexná až primitívna, výrazne egocentricky a subjektivisticky nastavená s plochou emotivitou, nerozvinutými vyššími citmi, labilnou afektivitou, ktorá pri nedostatočnej funkcii brzdového mechanizmu vedie k situačnej reaktivite s výbušným zlostným aj agresívnym správaním zameraným navonok. Adaptabilita a sociabilita sú oslabené. Správanie je zamerané na uspokojenie subjektívnych potrieb. Sú manifestné psychopatické rysy v základnej osobnostnej výbave.

Ďalej znalkyňa uviedla, že u obžalovanej U. V. neboli zistené patologické rysy svedčiace pre psychózu alebo rozvinutú závislosť od návykových psychoaktívnych látok, manifestné sú však známky organického poškodenia CNS (perinatálneho - popôrodného) a v dôsledku toho vyššie uvádzaná duševná zaostalosť. V kontexte inkriminovaného skutku mohla táto v ľahkej miere znižovať jej ovládacie schopnosti.

Z psychologického hľadiska najpravdepodobnejším motívom konania obžalovanej je situačne navodený a vystupňovaný nevládnutý afekt pri osobnostnej dispozícii k slabo kontrolovanej explozívnej impulzivite a pohotovosti k heteroagresivite.

Znalkyňa tiež uviedla, že zistila, že tak všeobecná, ako i špecifická vierohodnosť výpovedí obžalovanej sú výrazne oslabené. Jej výpovede z psychologického hľadiska nevykazujú známky dostatočnej vierohodnosti. Fabulačné i konfabulačné produkcie sú menej zvýraznené. Napriek nízkej mentálnej výbave je obžalovaná schopná zapamätať si a reprodukovať podstatné základné rysy udalostí, pokiaľ sa preukáže, že jej výpovede sú v rozpore s objektívnou realitou, jedná sa o vedomú snahu vypovedať skreslene, nevierohodne. Znalkyňa tiež uvádza, že pokiaľ sa týka logického myslenia obžalovanej, toto nie je na patričnej úrovni. Sama si nedokáže určité súvislosti podrobnejšie zhodnotiť, čo bolo vidno aj na hlavnom pojednávaní, že v jej výpovedi sa objavili logické trhliny a ona nie je schopná vytvoriť si takú logickú konštrukciu bez takýchto logických trhlín. Ak by sa opätovne k veci vyjadrovala, jej výpoveď by sa opätovne odlišovala a opätovne by sa tam vyskytovali iné logické trhliny. Znalkyňa, keďže bola prítomná pri výsluchu obžalovanej na hlavnom pojednávaní, zhodnotila výpoveď obžalovanej tak, že zo všeobecnej roviny sa jedná o výpoveď nevierohodnú. U obžalovanej sa jedná o osobu ľahko ovplyvniteľnú v zmysle ľahkého poddania sa akýmkoľvek subjektívne vyhovujúcim výzvam z okolia, spravidla neodolá možnostiam uspokojenia svojich jednoduchých potrieb.

Znalkyňa uviedla, že vzhľadom na pomerne vysoké zastúpenie indikátorov suspektného recidivizmu je perspektíva resocializácie nepriaznivá.

Znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria U.. W. F. uviedol, že znalecký posudok spracovával so spoluznalkyňou U.. Y. Š.. K dispozícii mali dostupný spisový materiál a tiež znalci vyšetrili obžalovanú a na základe uvedeného dospeli k uvedeným záverom. U obžalovanej U. V. znalci nezistili žiadnu chorobu, ktorá by mohla v inkriminovanom čase podstatným spôsobom ovplyvňovať rozpoznávaciu alebo ovládacie schopnosti obžalovanej. U obžalovanej zistili ľahkú duševnú zaostalosť takého stupňa, že nemá vplyv na rozpoznávaciu schopnosť, pričom ovládacie schopnosti môžu byť ľahko znížené. Znalci nezistili u obžalovanej závislosť na alkohole a iných psychoaktívnych látkach. Obžalovaná U. V. vzhľadom na svoj duševný stav mohla rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, pričom jej ovládacie schopnosti boli v inkriminovanom čase ľahko znížené. Obžalovaná je schopná vzhľadom na svoj duševný stav chápať zmysel trestného konania. Znalci ďalej uviedli, že vzhľadom k emočnej instabilita a zníženiu ovládacích schopností v inkriminovanom čase u obžalovanej doporučujú ochrannú ambulantnú psychiatrickú liečbu.

Znalci z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo U.. Y. B.M., P.. R. U.. E. M. sa k veci vyjadrovali nasledovne: znalecký posudok na hlavnom pojednávaní predniesol znalec U.. Y. B., P..

a tento uviedol, že spolu so znalcom U. E. M. v plnom rozsahu zotrávajú na písomne vypracovanom znaleckom posudku, znalec na pojednávaní sa k veci vyjadril nasledovne: keď uviedli, že prehliadka a pitva U. Y. bola vykonaná dňa 11.02.2010 od 10.00 hodiny a pri vonkajšej prehliadke pri pitve zistili okuliarovitú podliatinu v oblasti ľavej očné, čerstvú odreninu pod vonkajšou časťou ľavého oka, podliatinu na nose, čerstvú odreninu hornej i dolnej pery úst, drobné čerstvé odreniny - škrabance v okolí úst, výraznejšie vpravo, odreninu v oblasti uhla sánky vľavo, drobné odreniny pod bradou v hornej časti krku vľavo a krvné výronky v očných spojovkách. Ako vedľajší nález zistili deformitu - zhrubnutie nosa, viaceré neliečené staršie odreniny a vredy kože na dolných končatinách, preležaninu v oblasti ľavého bedrového kĺbu, opuchy v oblasti rúk a viaceré posmrtné odreniny kože bez známok vitality na hlave, chrbte a končatinách.

Vnútorou prehliadkou pri pitve zistili krvné výronky v mäkkých pokrývkach lebečných v čelovej a oboch spánkových oblastiach hlavy, opuch mozgu, krvné výronky vo svalstve krku, v podkoží krku vpravo a v oblasti hrtana a v hornej časti priedušnice. Opuch pľúc, rozdutie okrajov pľúc, krvné výronky pod podpľúcnou, osrdcovníkom a v sliznici hrtana zvýšené prekrvenie vnútorných orgánov a prítomnosť tekutej tmavočervenej krvi v srdci a cievach, ďalej že zistili staršie hrdzavohnedé postmalatické ložisko v spodinových uzlinách mozgu vpravo, celkové skôrnatenie tepien stredne ťažkého až ťažkého stupňa, roztrúsené zväzivotenie a zhrubnutie svaloviny ľavej komory srdca a skôrnatenie obličiek s ojedinele prítomnými malými povrchovými cystami.

Znalec uviedol, že bezprostrednou príčinou smrti U. Y. bolo zadusenie spôsobené stlačením krku (hrdúsením) a prekrytím dýchacích otvorov, ku ktorému došlo konaním inej osoby. Stlačením krku (hrdúsením) a prekrytím dýchacích otvorov (nosa a úst) došlo k zabráneniu výmeny dýchacích plynov medzi ovzduším a pľúcami, čím bolo znemožnené okysličovanie krvi v pľúcach. Taktiež sú v oblasti krku stláčané krčné tepny a žily, čo bráni prítoku krvi do mozgu, resp. jej odtoku. Toto viedlo k náhlemu nedostatku kyslíka vo všetkých tkanivách a orgánoch tela, najmä však v mozgu, k vnútornému duseniu a následne zadusením bezprostredne k smrti poškodenej. Podliatiny a odreniny na tvári najmä v okolí úst a na krku, krvné výronky v podkoží a svalstve krku, v okolí hrtana a hornej časti priedušnice sú zmeny po pôsobení vonkajšieho násillia, ktoré svedčia pre stláčanie krku prstami - rukami (hrdúsenie) a prekrytie dýchacích otvorov (nosa a úst). Pre zadusenie ako bezprostrednú príčinu smrti svedčia pitvou a mikroskopickým vyšetrením zistené známky dusenia: krvné výronky v očných spojovkách, pod popľúcnou, osrdcovníkom, pod sliznicou hrtana, opuch mozgu, akútne rozdutie a opuch pľúc s čerstvými krváciami do pľúcnych mechúrikov, výrazné prekrvenie vnútorných orgánov a prítomnosť tekutej tmavočervenej krvi v srdci a cievach. Znalci uviedli k mechanizmu smrti zadusením - zahrdúsením dochádza stlačením krku obeťou rukou alebo rukami, prípadne inou časťou končatiny útočníka. Stlačenie mäkkých tkanív krku a tým dôležitých štruktúr a orgánov nachádzajúcich sa v tejto oblasti, ako aj dýchacích ciest je možné ich pritlačením voči krčnej chrbtici, pričom takýto tlak možno dobre vyvinúť najmä v polohe obeť ležiac na chrbte. Tlakom na krk dochádza k vytlačeniu koreňa jazyka nahor, prípadne aj k stlačeniu hrtana či priedušnice, čo vedie k uzavretiu dýchacích ciest a znemožneniu okysličovania krvi, čím u obeť vzniká stav náhlej dychovej nedostatočnosti, ktorý sa prejavuje nedostatkom kyslíka v tkanivách a orgánoch tela, načo najcitlivejšie reaguje tkanivo mozgu. Výsledkom nedostatočného okysličenia mozgu je jeho opuch. Pokiaľ dôjde k úprave vyvolávajúcej príčiny, to je k obnoveniu priechodnosti dýchacích ciest a dýchania, uvedený proces je zvrätý. V prípade, že uzavretie dýchacích ciest pretrváva, opuch mozgu narastá až do štádia, keď dôjde k vytvoreniu tzv. tlakových kužeľov na spodine mozgu a následne aj k odumretiu buniek mozgovej kôry. V tomto prípade sa jedná už o proces nezvrätý. Dochádza k spomaleniu a následnému zastaveniu činnosti srdcovo - cievneho systému a dýchania a tak k smrti poškodeného jedinca. Ďalej uviedol, že obaja znalci sú toho názoru, že v danom prípade došlo k hrdúseniu poškodenej v jej polohe ležiac na chrbte a v polohe útočníka nad obeťou, pričom útočník mohol aj kľáčať, alebo byť v podrepe nad poškodenou. Znalec uviedol ešte na vysvetlenie, že vo všeobecnosti nastáva smrť v prípade kontinuálneho uzavretia dýchacích ciest v priebehu troch až piatich minút od začiatku dusenia, kedy dochádza k nezvrätému poškodeniu buniek mozgovej kôry. Znalec tiež uviedol, že zistené zranenia na tele U. Y.Š. boli lokalizované na hlave a krku. Z ich charakteru vyplýva, že na telo poškodenej pôsobilo vonkajšie mechanické násillie rôzne veľkou silou a prudkosťou. Tieto zranenia na tele poškodenej vykazovali známky vitality, z čoho jednoznačne vyplýva, že vznikli za života poškodenej. (Pri pitve znalci zistili aj povrchové odreniny bez známok vitality, pričom tieto vznikli až po smrti menovanej pri manipulácii s jej telom.)

Znalec zdôraznil, že bezprostrednou príčinou smrti bolo dusenie v dôsledku hrdúsenia a prekrytia dýchacích otvorov, čo nastalo v priebehu niekoľkých minút po realizácii tohto aktu druhou osobou. Uvedený proces hrdúsenia a prekrytia dýchacích otvorov bol spôsobený s najväčšou

pravdepodobnosťou rukami a použitím nejakej nepriedušnej látky, resp. predmetu. Či mohlo ísť o pôsobenie dvoch osôb súčasne sa len na základe pitevného nálezu jednoznačne potvrdiť nedá. Proces hrdúsenia a prekryvania dýchacích otvorov mohol prebiehať súčasne, ale mohlo k týmto dvom činnostiam dochádzať aj striedavo. Toto sa však takisto nedá jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť na základe pitevného nálezu. Jednoznačné však je, že stopy násilia v súvislosti s pôsobením na krk a tvár obete boli čerstvé. Vznikli v rámci procesu pôsobenia na telo poškodenej v priebehu niekoľkých minút s následným nástupom smrti. Keďže nedošlo k zlomenine jazyčky ani štítnej chrupky, čo môže niekedy pri procese hrdúsenia nastať, ale nie v každom prípade, je možné skonštatovať, že intenzita zraňujúceho násilia nebola veľká, ale len stredne veľká. Na základe zistených posmrtných zmien a s prihliadnutím aj na správu prehládajúceho lekára znalci stanovili, že smrť poškodenej U. Y. nastala dňa 09.02.2010 v časovom intervale od 18.00 hodiny do 24.00 hodiny. Znalec tiež uviedol, že jednoznačne sa dá stanoviť, že vzniknuté zranenia na povrchu tela i mäkkých tkanivách krku navodil proces dusenia hrdúsením a prekryvaním dýchacích otvorov, čo viedlo jednoznačne k smrti poškodenej. Pre dusenie svedčia tiež ďalšie nálezy zistené pri pitve ako napríklad krvné výronky, výronky v očných spojovkách, krvné výronky v mäkkých pokrývkach lebečných, krvné výronky vo vnútorných blanách mozgu, opuch mozgu, opuch a rozdutie pľúc. Znalec tiež poukázal na tú skutočnosť, že poškodená U. Y. bola ovplyvnená liečivom Diazepam v terapeutickom množstve, čo mohlo spôsobiť utlmenie jej správania a konania a v dôsledku toho mohla byť do určitej miery znížená možnosť sebaobranných mechanizmov. Znalec tiež poukázal na nedobrá starostlivosť o poškodenú. Poukázal, že poškodená mala v čase smrti 72 rokov, výška postavy bola 162 cm, hmotnosť 57 kilogramov. Bola však oblečená špinavo. V zanedbanom šatstve. Na tele boli zistené preležaniny, ktoré nesvedčia o dobrej starostlivosti o člena domácnosti a tieto skutočnosti len zdôrazňujú ďalšie nálezy takého charakteru, ako boli na tele poškodenej nájdené, že táto mala na tele nájdené neliečené vtedy, napríklad na predkolení.

Zranenia hlavy boli lokalizované na tvári. Charakter okuliarovitej podliatiny v oblasti ľavej očnice a podliatiny v oblasti nosa poukazuje na to, že vznikli účinkom tupého oblého, prípadne aj plošného predmetu, ktorý pôsobil opakovane približne stredne veľkou intenzitou mechanizmom nárazu, prípadne aj tlaku. Takýmto predmetom mohla byť veľmi dobre zovretá päšť, prípadne otvorená dlaň ruky. Úderom päšťou mohla teda vzniknúť podliatina v oblasti ľavej očnice s odreninou pod okom, ako aj podliatina nosa. Okrem vyššie popísaného násilia pôsobili v oblasti tváre a na krku vľavo na menších kontaktných plochách tupo oblé a úzko hranaté predmety mechanizmom tlaku a ťahu - tangenciálneho posunu po povrchu kože, o čom svedčia drobné, nepravidelné aj pruhovité odreniny. Tieto mohli vzniknúť tlakom a ťahom prstov a nechtov po koži. Odreniny na perách mohli vzniknúť aj samotným tlakom na ústa - pritlačením o zuby, resp. ďasná účinkom plošného predmetu, akým mohla byť veľmi dobre otvorená dlaň ruky, ale aj iný plošný predmet, napríklad vankúš. Na prednú plochu krku súčasne pôsobili stredne veľkou intenzitou mechanizmom tlaku tupé, plošné alebo tupooblé predmety, o čom svedčia krvné výronky v podkoží a v svalstve krku, ako aj v okolí hrtana a hornej časti priedušnice. Nakoľko nedošlo k zlomenine jazyčky a štítnej chrupky, nemožno uvažovať o veľmi veľkej intenzite pôsobiaceho násilia. Z vyššie uvedeného je možné ustáliť, že zranenia krku mohli veľmi dobre vzniknúť stlačením krku dlaňou a prstami otvorenej ruky. Nemožno však ani vylúčiť tlak inej časti končatiny (napríklad predlaktie, koleno, či predkolenie). Okrem uvedených poranení znalci ešte na tele U. Y. zistili aj neliečené hojace sa odreniny staršieho dáta na končatinách. Tieto vznikli pred dlhším časom - niekoľko dní pred smrťou poškodenej. Znalec ďalej uviedol, že vyšetrením vzorky krvi odobratej pri pitve na alkohol zistili hodnotu 0,00 promile. Táto hodnota zodpovedá hladine alkoholu v krvi U. Y. práve v čase smrti. Zistili tiež koncentráciu Diazepamu 200,52 ng.ml⁻¹ plnej krvi, resp. 371,30 ng.ml⁻¹ séra, čo zodpovedá bežnej terapeutickú (liečebnej) dávke, to je v toxikologicky nevýznamnom množstve. Na základe vyššie uvedeného je možné ustáliť, že konanie U. Y. bolo ovplyvnené požitím liečiva Diazepam v terapeutickom množstve, pričom jej celkové správanie bolo v čase smrti mierne utlmené, čoho dôsledkom mohlo byť navodenie spánku týmto liečivom. Znalec uviedol, že prehládajúci lekár vykonal prehliadku dňa 10.02.2010 v čase o 12.30 hodine a čas smrti stanovil na 10.02.2010 v čase asi o 07.00 hodine. Znalec ďalej uviedol, že pitva U. Y. bola vykonaná dňa 11.02.2010 v čase od 10.00 hodiny. Na základe rozvoja posmrtných zmien zistených pri prehliadke tela na mieste jedným zo znalcov (U.. M.) a pri pitve menovanej je možné uviesť, že ku smrti U. Y. došlo pravdepodobne 09.02.2010 v časovom intervale od 18.00 hodiny do 24.00 hodiny. V danom prípade ide zo súdno - lekárskeho hľadiska o násilnú smrť, v dôsledku zadusenia - hrdúsenia s prekrytím dýchacích otvorov spôsobeného inou osobou.

Zo znaleckého posudku, ktorý vypracoval Kriministický a expertízny ústav PZ vyplýva, že uvedenému ústavu boli predložené na skúmanie vecné a biologické stopy, pričom okrem iných mikrostopy a

biologické stopy označené pod číslom 2a boli zaistené na drevenej barle s ohnutou rukoväťou, nájdené na mieste činu a z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že bližšie nešpecifikovaný biologický materiál stopy č. 2a pochádza najmenej od dvoch osôb, pričom prítomnosť biologického materiálu od tretej osoby dokázaná nebola. DNA profil uvedenej stopy je kombináciou profilov DNA porovnávacej vzorky zaistenej od nebohej U. Y., O.. XX.XX.XXXX a porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej U. V., O.. XX.XX.XXXX. Na základe početností znakov tvoriacich DNA profil tejto zmiešanej stopy je možné stanoviť pravdepodobnosť, s akou náhodne vybraný jedinec z našej populácie by svojím DNA profilom spadol do DNA profilu tejto zmiešanej stopy. Táto pravdepodobnosť pre nájdenú kombináciu je 5,81155.10-11 %. Pravdepodobnosť vylúčenia náhodného prispievateľa je 99,999999 %. Teda osoby, od ktorých pochádza porovnávací materiál, označené ako U.Á. Y. a U. V. nie je možné vylúčiť ako pôvodcov časti biologického materiálu uvedeného v zmiešanej biologickej stope.

Súd vyhodnotil všetky vyššie uvedené skutočnosti a dospel k záveru, že vyjadrenie obžalovanej U. V. v tom smere, keď popierala spáchanie žalovaného skutku nie je vierohodné. Jej výpovede ani logicky na seba nenadväzujú. Obžalovaná však vedome vypovedala skreslene a nevieryhodne, ako to aj vyplýva zo záverov znalkyne z odboru psychológie, keď zistila u obžalovanej takéto sklony. Poukazujúc na intelektovú úroveň obžalovanej, keď táto sa nachádza v pásme ľahkej mentálnej retardácie, ale napriek tomu vzhľadom na túto konkrétnu kriminogénnu situáciu sa snaží vypovedať skreslene a nepravdivo s tým cieľom, aby sa zbavila trestnej zodpovednosti, preto súd v tomto smere považoval výpoveď obžalovanej za účelovú. Obžalovaná tiež nevedela vysvetliť rozdiely medzi svojimi výpoveďami, najmä týkajúce sa tých skutočností, kedy sa mal skutok stať, ako sa mal skutok presne stať, čo presne robila ona, čo robil prípadne jej druh L. M.. Tieto rozpory ani nemohla logicky odstrániť, pretože s poukazom na vyjadrenie znalkyne celková intelektová úroveň obžalovanej jej to ani neumožňuje. Obžalovaná nie je schopná vytvárať logické konštrukcie. Podľa názoru súdu obžalovanú usvedčuje zo spáchania skutku svedok L. M., ktorý potvrdil, že to bola obžalovaná, kto fyzicky napadol poškodenú U. Y., či už to bolo dňa 09.02.2010 v neskorších poobedňajších hodinách, v podstate po 18.00 hodine a na hlavnom pojednávaní pri konfrontácii s obžalovanou dňa 12.07.2012 znovu uviedol, že obžalovaná v nočných hodinách dňa 09.02.2010 vstala z postele, na čo sa zobudil a videl, že obžalovaná ide k svojej matke U. Y.. Pochvilu však zaspal a nevedel sa vyjadriť k tomu, čo robila obžalovaná svojej matke U. Y.. Súd tiež neuveril tvrdeniam obžalovanej, ktorá uvádzala, že videla L. M., ako škrtil jej matku U. Y., pretože nelogicky uvádzala, že to bolo niekoľko dní (2 - 4 dni) predtým, než malo dôjsť k úmrtiu poškodenej U. Y.. Súd tiež neveril ani tvrdeniu obžalovanej, že L. M. napadol fyzicky a to s palicou patriacou poškodenej U. Y. ako U. Y., tak aj ju a jej spôsobil podliatinu na ľavom oku. Uvedenej skutočnosti súd neveril preto, lebo objektívnym dôkazom a to znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu bolo zistené, že biologická stopa označená č. 2a zaistená na barle - palici s ohnutou rukoväťou na mieste činu, je stopou kombinovanou a bola vytvorená osobami U. Y., O.. XX.XX.XXXX a U. V.D., O.. XX.XX.XXXX. Uvedené svedčí o tom, že to bola práve obžalovaná, ktorá ako posledná držala uvedenú zahnutú palicu označenú ako stopu č. 2a a práve aj s použitím uvedenej palice mohla spôsobiť zranenia napríklad oderky poškodenej U. Y.. Tým je vyvrátené aj tvrdenie obžalovanej, že uvedenou palicou napadol ju, jej druh L. M. a že palicou mal udrieť aj poškodenú U. Y.. Súd tiež neveril tvrdeniam obžalovanej, keď táto uvádzala, že poškodená ešte sedela v posteli, že dýchala síce ťažšie (chrčala). Tomuto tvrdeniu súd neuveril najmä s poukazom na vyjadrenie znalcov z odboru súdneho lekárstva, pretože s poukazom na znalecký posudok znalcov z odboru súdneho lekárstva takéto jej tvrdenia sú neprijateľné. A po hrdúsení tak, ako to bolo opisované v znaleckom posudku znalcov zo súdneho lekárstva, pokiaľ už škrtenie dosiahlo tú úroveň a štádium, že už bolo nezvratné, že nastáva smrť poškodenej, tak je preto jednoducho nemožné, aby ešte obžalovaná počula skutočnosti, ktoré sama uvádzala.

Súd však uveril tvrdeniu obžalovanej, ako to predniesla na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2012, že priložila svojej mame - poškodenej U. Y. na ústa vankúš, resp. ústa jej zakryla z toho dôvodu, aby nekričala, toto bolo asi o 19.45 hodine, vankúš že nejakú dobu na jej ústach pridržala. Nevedela však uviesť, ako dlho a potom sa už k tomuto skutku viacej nechcela vyjadrovať. Toto tvrdenie obžalovanej je však v súlade s odborným vyjadrením znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo U. Y. B., P. R. U. E. M., ktorí uviedli, že čas úmrtia poškodenej U. Y. je dňa 09.02.2010 od 18.00 hodiny do 24.00 hodiny - obžalovaná uviedla, že matke pritlačila vankúš na ústa o 19.45 hodine uvedeného dňa, teda toto tvrdenie obžalovanej nie je v rozpore so znaleckým posudkom vyššie uvedených znalcov a takisto vzhľadom na príčinu úmrtia poškodenej U. Y., keď znalci uviedli, že zo súdneho lekárského hľadiska sa jedná o násilnú smrť v dôsledku zadusení s prekrytím dýchacích otvorov

inou osobou a týmto bolo vlastne zamedzené prístupu kyslíka do dýchacích otvorov poškodenej. Takže aj v tomto smere tvrdenie obžalovanej je v súlade s vyjadreniami znalcov z odboru zdravotníctva. Preto súd považoval toto tvrdenie obžalovanej za pravdivé, lebo je potvrdené aj odborným vyjadrením znalcov tak, ako to bolo vyššie uvedené.

Uvedená skutočnosť, ktorú uviedla obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2012 v tom zmysle, že matke zakryla ústa vankúšom a vankúš podržala na jej ústach bližšie neurčenú dobu, potvrdil však aj svedok L. M., ktorý uviedol, že to bola obžalovaná, ktorá svoju matku U. Y. dňa 09.02.2010 vo večerných hodinách bila a škrtila. On musel do tohto konfliktu zasiahnuť tak, že obžalovanú odtiahol od poškodenej a obžalovanej dohovárať, že prečo sa tak správa k svojej matke. A tiež potvrdil, že v noci, keď spal na jednej posteli spolu s obžalovanou, tak sa prebudil na to, že obžalovaná z postele vstala a išla k svojej matke. On však v zápätí zaspal a preto nevedel uviesť, čo obžalovaná s matkou urobila, ako dlho bola pri matke a podobne.

Aj vypočutí svedkovia v tejto veci (L. Z. I., U. F., N. O. R. R. E.) zhodne potvrdili, že nikdy nevideli, že by poškodenú U. Y. napádal fyzicky L. M., naopak videli, že poškodenú napádala iba jej dcéra - obžalovaná U. V.. Uvedení svedkovia tiež zhodne potvrdzovali tú skutočnosť, že poškodená U. Y. sa im často pri rôznych príležitostiach, keď sa ešte mohla pohybovať, sťažovala práve na svoju dcéru - obžalovanú U. V., že táto ju bije, že jej berie peniaze z dôchodku, nestará sa o ňu dobre, ale voči osobe L. M. takéto sťažnosti nemala. Na toho sa sťažovala iba v tej súvislosti, že nikde nepracuje.

S poukazom najmä na znalecký posudok znalcov z odboru súdneho lekárstva súd ustálil, že smrť U. Y. nastala dňa 09.02.2010 v dobe od 18.00 hodine do 24.00 hodiny tak, ako to vyplýva z vyjadrenia znalcov z odboru zdravotníctva U. Y. B. P. R. U. E. M.. Súd preto aj v tomto zmysle upravil skutkovú vetu, keď bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná mala v priebehu dňa 09.02.2010 so svojou matkou - poškodenou U. Y. viacero slovných konfliktov, ale svoju matku aj fyzicky napadla. Zrejme v obžalovanej počas týchto konfliktov sa hromadila agresivita, ktorá vyústila práve tým, že obžalovaná v nočnej dobe dňa 9.2.2010 v čase od 18.00 hod. do 24.00 hodiny svojej matke - poškodenej U. Y. priložila na tvár vankúš, aby ju umlčala a súčasne jej stlačila druhou rukou krk a tým ju vlastne hrdúsila. Vankúš zrejme pridržala dlhšiu dobu. Sama túto dobu nešpecifikovala. Bola to však doba, ako je to opisované v znaleckom posudku. Bola to zrejme už taká doba, že dusenie a škrtenie dospelo do štádia, keď už bolo nezvratné a u poškodenej U. Y. v dôsledku takéhoto konania obžalovanej U. V. nastala smrť, pretože v priebehu konania obžalovanej U. V. nastali tie štádiá dusenia a s tými príznakmi dusenia ako tieto presne opísali znalci v znaleckom posudku. Uvedené skutočnosti sa odzrkadlili aj v tom, že súd v tomto zmysle aj formuloval skutok, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vyhodnotil všetky vyššie uvedené skutočnosti a dospel k záveru, že obžalovaná U. V. naplnila všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vraždy v zmysle § 145 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože inú osobu úmyselne usmrtila a činu sa dopustila voči chránenej osobe, ktorou v tomto prípade bola jej matka, teda v zmysle § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa jedná o blízku osobu a keďže bolo preukázané, že poškodená bola už niekoľko mesiacov pripútaná na lôžko, bola odkázaná na opateru obžalovanej a poškodená vzhľadom na svoj vek naplnila aj znaky osoby vyššieho veku v zmysle § 139 písm. d), písm. e) Trestného zákona.

Súd nezistil u obžalovanej žiadnu poľahčujúcu ani žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Obžalovaná U. V. je z miesta bydliska hodnotená neurčito. Obžalovaná je nezamestnaná. V minulosti bola jedenkrát súdne trestaná a to Okresným súdom Dunajská Streda rozsudkom č.k. 2T/225/2005 podľa § 250a ods. 1 k podmienenému trestu odňatia slobody. Obžalovaná sa však osvedčila a preto sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená.

Súd vyhodnotil všetky vyššie uvedené skutočnosti a dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery obžalovanej má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom (trest v rozpätí od 20 do 25 rokov) bolo pre obžalovanú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania v tom rozsahu, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súd vidí mimoriadne okolnosti prípadu a pomery páchatel'a v tom, v akých ťaživých sociálnych

a rodinných pomeroch obžalovaná žila, zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaná, poškodená a druh obžalovanej všetci žili v jednej miestnosti, v ktorej nebola zavedená elektrina, neboli tam žiadne siete pre inú infraštruktúru, ako voda, kanalizácia, vykurovanie a podobne. Bolo tiež preukázané, že navzájom medzi týmito osobami v priebehu dňa prichádzalo k niekoľkým hádkam, ale aj k fyzickým atakom. Súd prihliadol i k nízkej mentálnej úrovni obžalovanej, prihliadol i k tomu, že obžalovaná má problém orientovať sa napríklad v čase, aj v dátume, nevedela presne na položené otázky určiť ani dátum a ani hodiny, súd prihliadal aj k jej kultúrnym návykom, prípadne ku kultúrnym zvyklostiam etnika, z ktorého pochádza. A tiež s prihliadnutím na okolnosti, za akých sa obžalovaná mala dopustiť predmetného skutku, tak súd dospel s poukazom k týmto skutočnostiam k záveru, že všetky tieto skutočnosti sú takými skutočnosťami, na základe ktorých je možné mimoriadne znížiť u obžalovanej zákonom určenú trestnú sadzbu tak, ako je táto uvedená v ustanovení § 145 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 20 až 25 rokov na výmeru v trvaní 14 rokov, ktorá bola obžalovanej uložená týmto rozsudkom. Uložený trest odňatia slobody vzhľadom na všetky okolnosti tejto predmetnej veci ukladaný súdom s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považuje súd za primeraný a spôsobilý plniť ciele individuálnej a generálnej prevencie.

Keďže odsudzoval obžalovanú za obzvlášť závažný zločin, pre výkon trestu zaradil obžalovanú do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a tiež jej uložil obligatórne aj ochranný dohľad a to v trvaní 2 rokov.

Vzhľadom k tomu, že znalci z odboru psychiatrie navrhli obžalovanej uložiť ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou, súd jej takýto druh liečby uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.